

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za meec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnishvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnishvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Upravnishvo „Slov. Narod“.

„Naša nadepolna mladina“.

—p.— Zadnje dni objavljalo se je po slovenskih novinah, da je c. kr. državna tiskarna izdala doka obširno zbirko sodnih tiskovin v slovenskem jeziku ter strokovnjak nam je razjasnil njih dobroto in pomankljivost pa poudarjal pred vsem njih važnost za rabo slovensčine po naših sodnih uradih. V tem sestavku izreka se prepričanje, da sedaj pač nekaterim zastarelim uradnikom odpadejo puhli izgovori, po katerih jim je bilo težavno ali celo nemogočno uradovati v slovenskem jeziku, izreka se nada, da odslej odpadejo vse težave. Ko smo čitali te vesele besede, zibali smo se mej pomladnim upom in ledeno nezaupnostjo, kajti vedeli smo za vsa ona vratica in špranje, skozi koja nam vodijo nespremenljivi stareji pa tudi mlajši uradniki „po možnosti“ (nach Möglichkeit) nerazumljiv jezik mej slovenske naše stranke. V tem dvomu pa nam je velik del našega upa podrla neka grenka istina, ki je ne smemo zamočati. Pred tremi leti namreč je

opomnil justični minister deželno nadsodišče v Gradci, da se po obstoječih zakonih sodni izpit sme polagati deloma tudi v slovenskem jeziku. Mi smo dotično naredbo oznanili in veselili smo se je, kakor se moremo in moramo sploh veseliti vsake važnejše pridobitve. Mislili smo, da se bodejo mladi naši pravniki odzvali brez izjeme temu pozivu, kajti preverjeni smo bili, da izpredvidijo nje pomen sam ob sebi in da so jim jasni zaključki in nasledki, katere bi mogli Slovenci iz tega pridobitka izvajati. Nu, pretekla so tri leta, mej tem je delalo sodni izpit gotovo do 30 kandidatov naše narodnosti, mnogo odličnih narodnjakov, in koliko jih je delalo izpit tudi v slovenskem jeziku? Nič jih ni delalo — kajti delal ga je jeden sam!! — Razumno je in obče je znano, kaki odnosi so še vedno na dotičnem mestu v Gradci ter prav gotovo je, da bi se kandidati, ki bi se posluževali te pravice ne vsprejemali ravno z milostljivo prijaznostjo, a v naše kandidate imamo toliko zaupanja, ker vemo, da ne zahtevajo nič drugega kot pravičnega razsodila o njih izpitu. Ta pa bi jim gotovo tudi bil; kajti živa je resnica, da se pred odločnim moštvo in pred pošteno zavestjo klanja vsak človek, toliko bolj sodnik. Ko bi se redno oglašali vsi slovenski pravniki za slovenski sodni izpit, bi se na ta faktum gospoda v Gradci čisto privadila in s časom zginili bi vsi predsodki, ki se ustavljajo našemu jeziku na tem mestu. Slovenski kandidatje bi že jedino s svojim izpitom mnogo uplivali na setavo, pred vsem na narodnost izpitnih komisij, kajti kedor nema našega jezika popolno v oblasti, tudi ne more izpraševati pri toliko važnem in natančnem izpitu; tak komisar ima v oblasti slovenski jezik tudi v pisavi, in ako je več takih, pridemo v teku let vendar do tega, da bodo tudi od deželnega nadsodišča dobivale slovenske stranke slovenske rešitve. Poglejmo v kulturno povestnico družih avstrijskih narodov, posebno češkega in jasno nam bode, kako so se iz posamnih, navidezno malih pridobitkov razvile naravno odločilne posledice, katerim se ni mogla ustavljati jeklena moč vsega birokratstva. Jeden iz taci pridobitkov, ki je nekak kit mej naše dosedanje na pravnem polji, je zgoraj omenjeni in res v srce nas je dirnulo, ko smo povzeli, da se naš mladi rod ne briga zanj. Res, če

v mladem srci ni toliko poguma in naidušenja za svoj jezik in rod, da preskoči take, bolj dozdevne nego resnične ovire, potem položimo naša peresa, vrzimo naše orožje v stran in ulezimo se, da nas poteptajo tuja kopita! Rod, ki ne spoštuje svojih pravic je slaboten in ne preživi sedanje resne dobe dela in boja. vrhu njegovega groba pa bode slišati glasno zasmehovanje. In res, tako imamo že v našem slučaju. Kakor namreč dobro vemo, prišlo je nedavno z višjega mesta vprašanje, kako to, da se je v treh letih oglašil jeden jedini za izpit v slovenskem jeziku, kar da je pač obžalovanja vredno. To je res, pa zapišite si mladi naši pravniki na svoj rovaš! Mi imamo večino naše mladine previsoko v čislih, da bi mislili, kakor da je hotela s svojo dosedanje abstinenco obči našej stvari delati morda v kvar; mi smo prepričani, da so jo ustavljali zgoraj navedeni, nepogumni pomisleki, katere bode brez dvoma odslej vrgla meji otročje strahove, ker so nčevi. Nečemo se spuščati v daljna premišljevanja, pa vzemimo le še, da naši poslanci zopet kedaj po pravici zahtevajo vsaj na Graškem vseučilišči slovenska predavanja za slovenske pravnike: nasprotniki in vlada pokažejo na uspehe danes že večkrat imenovane naredbe pravnega ministra in našim poslancem skrečijo se usta!

To so grenke misli, ki smo jih imeli pri tistem ugibanji, kako bodo stareji uradniki po novih tiskovinah rabili slovenski jezik, kajti če — mladina tako razumeva, — pa rajši molčimo!

Še jeden up imamo v našem dvomu in ta je, da naša mladina vendar le v prihodnje vedno bolj pokaže svoje gotovo slovansko prepričanje pa tudi trdno znanost v dejanji in v delu svoje stroke, tako, da bode v resnici nadepolna in nadebudna, ki bode zbudila tudi stareje svoje tovariše iz privajene otrpenosti, da jim bode lahko slovensko uradovati, če tudi brez slovenskih tiskovin — ker to je njih dolžnost.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 26. aprila.

V državnem zboru začne se danes budgetna debata. Kakor se misli, bodo za generalno

LISTEK.

Mabel Vaughan.

(Roman. V angleškem spisala Marija S. Cummins, poslovenil J. P—ski.)

Deveto poglavje.

(Dalje.)

Leta in leta sta ohranila papiga svojo dostojnost, pomorščak pa svojo veselost, vendar ta hvalevredna stanovitnost ni bila privabila nobenega kupca. Obe leseni podobi sta občinstvu sploh bili imenitni znamenji. A neposrednim bližjim sosedom je bilo nasprotno in olepšano okno dosta pomenljiviše in zanimiviše, kajti tu je vedno stal naslonjač z ročaji; v tem pa je sedel bolni otrok s kumerinim obrazom, katerega so vsi po ozki ulici poznali kot beli dan.

Malo bilo jih je toli mrzlih, toli brezmiselnih in pustih ali toli naglih, da bi bili šli mimo vdovine prodajalnice in ne bi bili prijazno pogledali deklice, katero so vsi ljubili in jo močno pomilovali. Hodeč v šolo so mali otroci za trenotek obstajali ter smeh-

ljali se ozirali v dobro jim znano okno, ker gotovi smehljajočega odzdrava. Stare ženske so obraz pritiskale k oknicu ter prijateljsko ž njo govorile ali jo povpraševale; celo možje z razoranim trdim obličjem so se nekako omečili, če so z Rožo prijazno znamenje menjavali. Če je naslonjač, kar se je časih zgodilo, prazen stal ves dan, pogrešalo je marsikatero oko bolnico na navadnem mestu ter je skrbno se oziralo v bližnjo sobo, kot bi hotelo vprašati, kako se godi otroku?

Tako je nastalo in vladalo najboljši porazumljenje mej Rožo in skromnimi nje sosedmi. Kdo bi razmeril necenljivo vrednost dolge vrste ljubih, če prav večkrat neizrečenih prijateljev, katere je moč človeškega usmiljenja in sočutja iz okornega gradiva kupčijskega življenja napravila?

Mnogobrojniše nego navadno so znamenja veselja in udanosti pozdravljala ubogo Rožo ono jutro po prvem snegu. Že nekaj dni je ni bilo pri oknu, kajti ležala je v postelji v mali sobi za prodajalnico. A to lepo jutro počutila se je bolje in pokazala se je zopet pri oknu, kjer so jo s splošnim sočutjem pozdravljali.

Možje, sneg kidajoči, so sedaj pa sedaj pre-

nehali ter na lopate oprti zrlji tja gori, kot bi pričakovali, da bi njih delo pohvalila. Ko so ženske, z vrči po mleko hodivši, toli priljubljeni obraz zagledale, primigavale so jej prijazno dobro jutro. Vkljubo nekaj čmernemu obrazu je celo mlekarče opustilo navadno klicanje, došedši k prodajalnici: mirno je čakalo, žvižgalo pred se in blagosrčno oziralo se tja gori k Roži ter z rokami zaradi mraza semtertja mahalo. Čakalo je, dokler ni prišla vdova.

Te in druge jednake pozdrave odzdravljala je Roza z navadnimi ganečimi smehljaji; časih pa je tudi nezaten slučaj izgubil jej večo živahnost in pristrčnišo radost. Mej temi je bil dohod malega gluhonemega otroka, ki je vsaki dan k nje oknu prihajal, trkal na oknice, da je nje pozornost nase obračal, ter se potem silno radostno kretal in vedel, če se je Roza kazala vso začudeno, da je dečka tako nenadoma zagledala. Ta dan pa je njegova sreča dospela do vrhunca; kajti poklicala ga je k sebi ter mu izročila košček rujavega ledenca, katerega je bila od matere zanj izprosila. Majhni dečko je bil jeden najzvestejših Rozinih prijateljev; in mej onimi, s katerimi ni bila nikdar besedice

debato zadostovale štiri seje. — Odsek gospodske zbornice začne jutri svoja posvetovanja o Schmerlingovem predlogu. Kakor nek Dunajski konservativni list sodi, se bode nemškimi liberalcem posrečilo v odseku dobiti večino proti Pražakovej jezikovni naredbi, ker bode nekda tudi srednja stranka potegnila z levičarji. V plenumu bode pa vlada gotovo dobila večino. Če se prorokovanje omenjenega lista spolni, bode pač to le eden dokaz več, da Slovani tudi od tako imenovanih zmernih Nemcev nemamo pravičnosti pričakovati. „Politik“ pa misli, da ni dvojbe, da bode že odsek zavrnil Schmerlingov predlog, ker srednja stranka pač ne bode glasovala proti vladi.

Kmetijsko ministerstvo je zaukazalo, da kandidati za učiteljstvo na kmetijskih šolah s češkim učenim jezikom morajo napraviti tudi izpit iz češčine in pri izpitu dokazati, da so zmožni predavati v češčini.

Mej **ogerskimi** delavci zlasti v Budimpešti je anarhizem že jako razširjen. Oblastva so že dalj časa zasledovala anarhistično propagando, toda so stvar prikrivala, da bi se prebivalstvo preveč ne vznemirjalo. Tako se je namerjal anarhistični atentat pri otvorjenji kraljeve opere, toda dosedaj se o tem ni nič zvedelo. Policija je večkrat preiskovala hiše in pri sumnih delavcih našla anarhistične tiskovine in razstrelila. Ker se sodi, da so anarhisti skušali zažgati Haggenmacherjev mlin, začela jim je policija bolj strogo gledati na prste in jih je že več iztirala iz Ogerske.

Vnanje države.

Kakor je občno znano **bolgarski** regentje neso baš priljubljeni pri narodu. Že davno bi bili morali odstopiti, ko bi jih ne podpirale skrivaj nekatere velevladi. Doma se opirajo samo na vojsko in nekatere uradnike, katerim sedanji nered ugaja, ker si lahko polnijo žepe. Ker pa vender slutijo, da se tako ne bodo mogli več dolgo obdržati, odšla sta Stambulov in Mutkurov v Vzhodno Rumelijo in potujeta po deželi ter delata zase propagando. Plačani časnikarski dopisniki pa trobijo mej svet, kako jo povsod narod naudušeno pozdravlja, četudi se v vsakem mestu zbere le nekaj radovednežev ter klečepazov, kateri bi bili ravno tako naudušeni za Carškovo ali koga drugega, ko bi postal regent ali minister. Mutkurov in Stambulov skušata na potovanji poizvedeti, na katere uradnike se sme vlada zanašati. Kakor se sodi, bode bolgarska vlada v kratkem odstavila več uradnikov, o katerih misli, da jej neso udani in jih nadomestila s svojimi krea turami. Ovađuski odbori po deželi ne morejo še dovolj utrditi stanja regentstvu, zategadelj še treba prememb v uradniškem osebju, tako da bodo na vseh javnih mestih v Bolgariji samo vladni mameluki. Pa tudi to bode težko za dolgo časa pomagalo. Mera potrpežljivosti narodove se bode napolnila in prebivalstvo bode vse sile napelo, da se otrese sedanjih zatiralcev. Vlada je pa tudi v vednem strahu. V Silistriji so velikonočne praznike hodile močne vojaške straže po mestu, ker je bila vlada zvedela, da se pripravlja nov ustanek. Po vojašnicah so bili vojaki pripravljani. Že jutraj se je na velikonočno nedeljo objavilo, da bodo zaprli vsacega, kogar bi dobili po 9. uri zvečer na ulicah. Prazniki so tako v Silistriji manoli brez vsacih nemirov. V Silistriji so zopet obsodili dva odvetnika v petnajstletno ječo. — Kakor se „Agence Havas“ poroča iz Sofije, se je bolgarskemu regentstvu posrečilo v Londonu dobiti 25 milijonov frankov na posodo. Ta vest se pa nam ne zdi prav verjetna, in čez nekaj dni bomo že videli, če se potrdi. — Eksplozija v Sofiji je že pojasnjena. Nekdo je vrgel bombo proti hiši vojaškega poveljnika Popova. Bomba ni napravila nobene škode. Policija je že zaprla več oseb.

Kakor je „Kreuzzeitung“ izvedela, ni res, da bi bil **srbski** kralj obiskal ruskega zastopnika in

se sploh Srbija nikakor ne misli približati Rusiji. — Druga poročila iz Belega grada pa nasprotno trdijo in temu pohodu veliko važnost pripisujejo. — Mej srbskimi ministri ni prave jedinosti. Finančni minister hoče odstopiti, če tudi se je kralj izjavil, da želi, da vsi sedanji ministri ostanejo. Vlada je v velicah zadregah, denarja primankuje, na posodo ga pa ni moč dobiti. Pa tudi sedanji naučni minister Kujundžić se je naveličal ministrovanja. Velike težave ima z akademijo znanosti. Tako dolgo si je prizadeval, da je zatrl prejšnje „Učeno društvo“, katerega vodje so bili večinoma opozicionaleci in osnoval akademijo znanosti, v katere; naj bi vlada imela odločilno besedo. Sedaj pa noben boljših srbskih učenjakov neče biti član akademije. V političnih krogih se že imenujejo kandidati za novo ministerstvo, ko bi sedanje odstopilo. Mej družimi se imenujejo Belgrajski župan Svetozar Nikolajević, bivši Belgrajski mestni prefekt Blaznovac, Pera Todorović in dr. Lazar Dokić. To so vse še samo kombinacije, kajti najbrž se bode še kralju posrečilo pregovoriti sedanje ministre, da še ostanejo, k večjemu če bi se ministerstvo malo prenovilo.

Preiskava **nemških** oblastev je pokazala, da je **francoski** policijski komisar Schnaebele prijet na nemški zemlji, tedaj je njen rezultat nasproten preiskavi francoskih oblastev. Pa vzlic temu se nadejajo v Parizu, da se bode stvar kmalu mirno poravnala in bodo Nemci francoskega policijskega komisarja izpustili. Francoska vlada poslala je v Berlin kopiji dveh pisem, iz katerim se jasno razvidi, da je nemški komisar Gautsch z zvijačo izvalil Schnaebele-a čez mejo, da ga tedaj nemška policijska oblast ni prišla na pošten način, ko bi se to tudi bilo zgodilo na nemški zemlji. Nemški zastopnik v Parizu je izrazil francoski vladi obžalovanje kneza Bismarcka, da je državno sodišče ukazalo zapreti Schnaebele-a, ne da bi bilo Bismarcka kaj poučilo o tem. Ta stvar se pa utegne še na dolgo vleči in Bismarck bode ž njo pritiskal na državni zbor, da bode rajši dovolil dopolnilni kredit za vojsko. Sicer so pa odnošaji mej Nemčijo in Francijo precej kritični, kar jasno dokazuje to, da nemški general Waldersee ogleduje baš sedaj po Alzaciji in Loreni strateško važne železnice in poizveduje, kako hitro bi mogle prevažati vojsake. V Parizu je prebivalstvo močno razburjeno baš zaradi Schnaebeleva afere. Vlada je morala močno zastražiti nemško veleposlaništvo, sicer bi prebivalci utegnili potrgati nemške grbe. Pri tacih razmerah se nenadoma lahko kaj prigodi, kar bi dalo povod vojni.

Španski vojni minister general Cassala je zbornicam predložil načrt zakona, da se upelje občna vojaška dolžnost. Liberalcem načrt močno ugaja, konservativci so mu pa odločno protivni.

Kako se Ircem godi pod **angleškim** gospodstvom, je nedavno dobro naslikal v nekem govoru bivši minister sir William Harcourt. Navajal je mej družim, da je, od kar vlada kraljica Viktorija, 1 1/4 milijona Ircev glada pomrlo, 3 1/2 milijona so jih iztirali lastniki posestev, 4 milijone se jih je pa izselilo.

Afganski ustajniki so pri Kelati Ghizai otepli emirove čete, ki so zgubile 100 mrtvih. Položaj v Afganistanu je resen, v Srednji Aziji je pričakovati važnih dogodkov.

V **Egiptu** je sedaj 1662 Evropecev v državnih službah, mej njimi je 511 Italijanov, 427 Angležev, 319 Francozov. Odkar so Angleži zasedli Egipt se število evropskih državnih uradnikov jako hitro množi. Da prebivalstvu to ni popolnem po volji, si lahko mislimo, ker so le Evropci v višjih službah.

Dopisi.

Iz Gorice 23. aprila. („Tukaj!“ — Veselica v Solkanu dne 8. maja. — Vinska

razstava v Dornbergu.) Koliko hrupa je bil vzbudil „tukaj“ poslanca Nabergoj-a v Tržaški zbornici, kjer se gospodje židi sedaj strastno upirajo slovenskemu napisu na novi postaji Hrpeljske železnice v Trstu. Laški listi so zmagonosno že trobili v svet, da se je ministerstvo židom udalo in napis odstranilo. Zdi se, da to ni istina, a ko bi se kaj jednacega pripetilo, da bi se tudi vender slovenske občine na progi Hrpeljske železnice ohrabile ter odločno zahtevale, da se morajo laški napisi in laška oznanila na dotičnih povsem slovenskih občinah odstraniti. Če ne smejo biti v Trstu, kjer biva toliko tisoč Slovencev, slovenski napisi, čemu smejo biti na slovenskih tleh laški? Klin s klinom! Toda pustimo v miru Tržaške žide, pride čas tudi zanje, in oglejmo si zopet naše, ki so prvim podobni kakor jajce jajcu. Pri porotnih sodnijah v Gorici, kjer se vršijo obravnave s popolnoma slovenskimi strankami v italijanskem jeziku, izžrebanih je bilo pri zadnji obravnavi tudi 12 Slovencev, ki so odgovarjali na poziv, so-li nazočni z običajnim „tukaj“. Gospod K. je bil tudi mej porotniki, tudi on je odgovoril: „tukaj“. To je predsednika napolnilo k opazki, je-li g. K. italijanščino že zabil, na kar je dotični gospod molčal. Bolj prav bi bilo se ve da, ko bi bil on gospoda predsednika poprašal, kedaj se je pa on ni slovenščine navadil, kar bi mu zelo potrebno bilo v provinciji, kjer biva velika večina Slovencev. Saj je vender nečuvno, da predsednik okrožne sodnije v Gorici ne razumi jezika, katerega govori velika večina prebivalcev v njegovem delokrogu. To nepotrebno opazko predsednikovo uporabilo je glasilo tukajšnjih žido-liberalcev „Corriere“, ki ima ukaz ščuvati proti Slovincem, da je nekako okaralo gospoda K., kako se more drzniti v Gorici odgovarjati s „tukaj“, ko so vender vsi drugi pri čitanji svojih imen odgovorili „presente“. To niti res ni, vsi Slovenci so odgovarjali „tukaj“, a jedini odgovor na to izzivanje od jedne in druge strani mora biti to, da naši poslanci odločnejše nego do sedaj zahtevajo, da morajo biti porotne obravnave za slovenske stranke slovenske, kar bi bilo v interesu domačega miru in pravice. A s tem pokazal bi „Corriere“ še premalo svoje sovraštvo do Slovencev, zato je takoj za to notico natisnil drugo, ki pravi, da je dala nadsodnija v Trstu tukajšnji okrožni sodniji nalog, da naj prireja za slovenske kraje vabila v slovenskem jeziku, ter dostavlja, da je to naredilo jako slab utis. To imate žida v svoji polni nagoti! Je-li mogoče, da bi se katerikoli človek na svetu, ki ima le trohico pravicoljubja v sebi, spodtikal na tem, da se vabi slovenskega kmeta k sodnji v istem jeziku, katerega govori? Ne! a svet se čudi, da se širi antisemitizem!

Dne 8. maja praznovala bode Solkanska Čitalnica dvajsetletnico svojega obstanka. Ob tej priliki spolnile se bodo vender želje goriških Slovencev, da jih pohodijo Tržaški Slovenci v večjem številu. Že večkrat projektovan je bil ta pohod, a vedno so bile zapreke take, da je moral izostati. Lani je celo kolera protivila se temu shodu. Nadejamo se, da se letos vender izpelje, kar je bile že davno namenjeno, ter da bode vsprejem in pozdrav Tržaških bratov, ki trpijo pod istimi nadlogami kakor mi,

spregovorila, bil je le še jeden, ki je tudi nje popolno ljubezen užival. To je bil brhek mladenič rudečih lic, voznik velikega in težkega voza, ki je redoma isti trenotek prihajal iz nasprotne veže.

Ta dan je bila pot toli zametena s snegom, da je Roza dvomila, ali se mladi voznik ne prestraši in vsakdanjega svojega opravila ne opusti. A ne! Ko prav je ura bila osem, prišel je živahni vnanji konj, stresel je sneg kot prah s kopit ter je potresal z veliko grivo, kakor bi hotel vsem oviram in težavam kljubovati. Solnce ni nikdar sijalo v tej ulici na Rozino stran; takrat so pa bliščeče njegove žarke odsevali kovinasti gumbi, ki so komat in uzdo plemenite živali lepšali ter močno zlikani se svetili in bliščeli kot urna verižica novorojenega gizdalina. Nič manj ponosna ni bila hoja in vedenje zadnjega konja, ki je prav toli velik in tako lepo rasten kot unanji konj; oba sta bila zares živo nasprotje napolsestradanim in pregnanim kljusam, ki so navadno blago v mestu prevaževale. Roza je bila nju dohod uže toliko dni in mesecev opazovala in pozdravljala, da se jej je zdelo, da ima nekako pravico do lepega para. Ta čut je morebiti ovijal sočutno vez krog nje in zalega mladega voznika, ki se je, kot je bila podoba, z njijino lepo

postavo, njijino gladko kožo in njijino popolno vajo precej ponašal. Ves voz je kazal nekaj zdravega in radostnega, sosebno pa rudeči obraz voznika, ki je po konci in trdo se držeč iz veže prihajal, prav obraz poštenega delavca, ki na dnevno delo hodi.

Konja sta polagoma in ponosno stopala iz veže; ko sta prišla na ulico, počil je brhki dečko z bičem, da je po vsej sosesčini odmevalo. A bilo je to le znamenje Rozi namenjeno, če bi tako smeli soditi, ker se je proti njenemu oknu radostno smehljal in z roko prijazno migan; ker sta konja le redkoma trpela pod bičem, nastavljala sta pri sedanjem puku le ušesnice, kot bi godbo poslušala, in sama od sebe sta jela veselo dirkati. Roza ni imela nikdar prilike, da bi bila opazovala dragocene kočije, ki so se v širokih mestnih ulicah drville in one uljudne pozdrave, s katerimi so se novošegni ljudje mej seboj pozdravljali, zato tudi ni poznala nič imenitnejšega, nego je bilo vedenje teh delavnih konj, poznala ni nič prijaznejšega in uljudnejšega, nego je bilo obnašanje dobrega jej prijatelja, zdravega in močnega voznika. Ker so se taki težki vozovi kljub snegu na kolih vozili, pokvarili so kmalu čistoto in belobo ulic v tem najbolj obrtnem delu mesta in zato se ljudem neso videle tako lepe kot navadno.

Že se je bližal poldan. Roza je za hipec zatisnila oči, po snegu oslepene in po prejšnjem bdenji vse utrujene, ter zadremala. Kar jo je prebudil ropot, poleg katerega je zaslišala še močno zvončkanje in nenadne vsklike hudega strahu. Trenotek pozneje pridrla sta sem doli po ulici kot besna dva neukrotna konja, ki sta lehke a bogato olepšane sani za seboj vlekla. Pisana olepšava in bogato oblačilo v saneh sedečih ljudij morali sta vsakega opazovalca v oči bosti. Spretni kočijaž je zaman skušal brzdati in ukrotiti splasena konja. Drvila sta dalje v neomejnem strahu ter sta vsej družbi pretila s poginom. Ko sta se prodajalnici znane nam udove približavala, skusil je kočijaž zadnjikrat ustaviti ju, h kratu okrenivši ju proti nasprotni veži. A poskus se mu ni posrečil. Konja sta skočila v stran ter sta potegnila jeden saninek na kup opeke, ki je ležal prav tik prehodnega tlaku ter bil s snegom zameten. Sani so se precej zvrnile. Razen kočijaža, še zmeraj vajete držečega, pali so na srečo vsi na mehki zamet snega pred prodajalnimi vrati ter se neso prav nič poškodovali.

Mlada gospa, prava sama Mabel, skočila je hipoma po konci, ne da bi se bila mudila in sneg z obleke otresala, ampak tekla je precej v pomoč

prav prijazen in srčen. Naši gostje se izognejo mestu in odidejo naravnost v Solkan in nekateri tudi na sv. Goro, kjer bodo pevci iz Trsta peli pri peti maši. S tem bodo vendarle tudi Corrierjevci zadovoljni, mi tudi in — vsaj upamo — Solkanski krčmarji tudi. Že sedaj kličemo pa Tržaškimi bratom: dobro došli!

Vsako leto priredi Dornberg prvo nedeljo v maji vinsko razstavo. Tudi letos bode 1. maja tam taka razstava, ki se stalno bolje obnese nego lani, ko je bila vinska letina v vsakem oziru prav slaba. Iz Gorice pelje se vsako leto mnogo gospode pri tej priliki v Dornberg, jako prijazen vas z divno lego na bregih Vipave, če bode vreme ugodno, nadejati se je tudi letos, da bode v Dornbergu rendezvous za vso slovensko inteligenco iz Vipavske doline.

Iz Metlike 23. aprila. [Izv. dop.] Menda vam je znano, da je tukaj mesto občinskega zdravnika razpisano in da se imajo prošnje za to mesto do konca tega meseca pri okrajnem glavarstvu v Črnomlju uložiti.

Za one gospode doktorje, ki mislijo za to mesto prositi, se opozarja, da je mesto tukajšnjega zdravnika jako priporočbe vredno, kajti poleg stalne letne plače 600 gld., tako imenovana praksa še več kot dvakrat toliko nosi. Razen sodnijskega metliškega okraja s 14.000 prebivalci, se mora prišteti žumberška granica z 11.000 in civilna bližnja Hrvatska, katerej v Metliki zdravniško pomoč rabi vsaj za 10.000 prebivalcev. Vsa ta množina prebivalcev imela je že veliko let samo jednega zdravnika in ta je samo ranocelnik stareje dobe, vendar je slednji na leto več kot 6000 receptov zapisal je poleg tega vsak dan na vozu k bolnikom.

Iz tega je očitno, da bode novi zdravnik tukaj, ako se bode le nekoliko potruditi hotel, prav dobro izhajal in ne bode se nikdar kesal, da je mesto tukajšnjega zdravnika prevzel.

Domače stvari.

— (Budgetna debata) v državnem zboru trajala bode 26 dni, generalna debata štiri dni. Kot govornika v generalni debati oglasila sta se izmed slovenskih poslancev gg. Vošnjak in Šuklje.

— (Mestna občina Ljubljanska) čestitala je včeraj po deželnem predsedstvu nadvojvodi Albrechtu na šestdesetletnici njegovega vojaškega službovanja.

— (Novomeški zastop) odposlal je včeraj povodom šestdesetletnice nadvojvodi Albrechtu čestitko.

— (Gospod dr. Fran Fux,) primarij v deželni bolnici, imenovan je cesarskim svetnikom.

— (Konfiskacija.) Sobotni „Laibacher Wochenblatt“ zaplenilo je državno pravdnštvo. Danes dobili smo drugo izdanje, a v njem nismo našli, zakaj je bila sobotna številka zaplenjena.

— (Pometajte pred svojim pragom!) „Laibacher Wochenblatt“ in „Deutsche Wacht“ mnogokrat svojim vernim pripovedujeta, kako počasno napredujejo naša podjetja, celo gledé razpečavanja Jurčičevih del ni mogel „Wochenblatt“ zakriti svoje škodoželjnosti. Ali dotični gospodje ne vedo, da je pri njih mizerija še večja. V vsej ogromni, mogočni in bogati Nemčiji bilo je za „Allg. deu-

Murrayu, ki je, na pol v snegu zakopan, hudo kričal, a nikakor ni skušal ustati. Alik je že od prvega trenutka kazal zares možato pogumnost in veliko mirnost; sedaj je nagloma otrešel sneg z obleke ter je stekel po Mabelin šticelj, ki je bil precej daleč odletel, potem pa brzo tekla za novejim peresom, ki je bilo z Murryevega klobuka padlo; piš ga je nagloma nesel tja doli po ulici.

„Kaj ne, Murray? kako krasno smo padli in kako lepo smo se v sneg zavalili!“ vzkliknila je Mabel, ki je z radostnim glasom mladega sestriča skušala pomiriti ter ga je iz mehkega ležišča na tlak hodnik postavila. Ker pa je še dalje preglasno vokal, zbrala se je na mestu nesreče nagloma nebrojna množica. V zadregi je Mabel nagloma prišla kljuko pri vratih v prodajalnico vdove Hopove, a obotavljala se je, ali bi ubežala noter ali ne. Isti trenutek je zagledala Rožo, ki je radovedna pri oknu ven gledala ter migala, kakor bi jih hotela povabiti, naj ustopijo. To gostoljubno znamenje jo je določilo. Murraya je peljala za roko, Aliku pa je ukazala, naj jej sledi, ter je nagloma stopila v prodajalnico. Celó prenelo je stopila, kajti v naglici ni bila zapazila nizke stopnjice, ki je s tlaka

taschen Schulverein“ preteklo leto samo 15.000 gld. dohodkov. Ker ima Nemčija 45 milijonov prebivalcev, naj si pri rečenih listih delujoči gospodje sami izračunajo, kolik bi bil donesek za vsacega posamičnega člana velike in mogočne Nemčije.

— („Rogača“) izšla je včeraj 8. številka. Razen dovtipnih „Postopačevih pesni“ in komičnega govora „Ženske smodke“ ima še mnogo drobnejega šaljivega berila.

— (Slovenska predstava.) Na splošno zahtevanje priredi dramatičnega društva odbor v soboto dne 30. aprila t. l. še jedno predstavo v prostorih tukajšnje Čitalnice. Ponavljala se bode opereta „Pijerrot in Vijoleta“, v začetku večera pa se bode predstavljala „Popolna žena“, najnovejša veseloigra — prvokrat. Omenjena igra pridobila si je po vseh večjih in manjih odrih toliko uspeha, da ne dvomimo, da bode tudi slovenskemu občinstvu ugajala. — V nedeljo dne 1. maja odpotuje igralno osebje v Kamnik, kjer se prične letno-potovalna sezona dramatičnega društva. Vrlim domoljubom v Kamniku, v prvej vrsti pa slavnemu čitalničnemu odboru, ki je tako hitro poklical igralce h gostovanju v svojo čitalnico, kličemo: Slava! Predstava vršila se bode na korist „Dramatičnemu društvu“ v Ljubljani. Igralo se bode: „Popolna žena“, spisal Görlitz, preložil „Ponesrečena glavna skušnja“, priredil Ig. Borštnik. „Gringoire“, spisal Th. Banville, poslovenil Iv. Kalan. Razen navedenih treh iger namenjene so do zdaj za gostovanje sledeče: „Ne kliči vraga!“ Poslovenil dr. K. Bleiweis. „Francosko-pruska vojska.“ Spisal Trifkovič, preložil M. M. in „Njegova gospa se brije“. Spisal Bohm, preložil Ig. Borštnik.

— (Iz Maribora) se nam piše: („Agitator Rossas.“) Dostikrat ste ga že imeli v Vašem listu. „Südt. Post“ pisala je v soboto v podlistku o njem. Porodil se je prav za prav ta Rossas nekje na nemškem Štajerji in se pred par leti s trebuhom za kruhom preselil na slovenska tla zaradi tega, da bi pred svojimi sošolci avansoval. Posrečilo se mu je. Postavili so tačas še skromnega mladeniča v službo v slovenski trg blizu južne železnice na Spodnjem Štajerji, kjer se s Slovenko bogato oženi. Ker ni bilo niti jednega Nemca, ki bi se v tem trgu hotel potegniti za „Nemški šulverein“ vzbudila se je politična žila našemu agitatorju. Imenovali so ga nekekrat v časniku in zdaj si je domišljeval, da je velik mož. To kaže posebno v mestu ob Dravi, kamor ga je zanesla usoda v znak velikih zaslug, ki si jih je nabral. Kdor ga še ne pozna, naj prečita podlistek št. 32. „Südt. Post“ z dne 23. aprila t. l.

— („Oberamgauer Passionsspiele“) našli so posnemovalce v Slovencih. Kakor čitamo v „Miru“, so na Cvetno nedeljo v Gozdanjih na nekem skednji predstavljali trpljenje Kristovo. Predstojnik družbi je Filip Tepan v Treščah, Silvester Tepan predstavlja Krista, Marija Tepan Marijo, Jak. Lepušič Pilatuža, Jurij Lepušič pa Judeža. Govorilo in pelo se je vse le slovenski in nekda jako dobro. Poslušalcev in gledalcev bilo je na stotine, mnogo gospode iz Celovca, mej njimi tudi deželni predsednik Schmid s soprogo.

— (Nova knjižica) izšla je pod naslovom „Zabavišče slovenskim otrokom. Spisal

hodnika tja doli držala. In res bila bi padla, ko bi se ne bila za kljuko držala; Murray pa ves prestrašen preglasnega zvončkanja nad prodajalničnimi durmi je spotaknil se prek stopnice ter je skoro na glavo padel. Ta nesrečni ustop je vznemiril vdovo Hopovo, ki se je polagoma pokazala na prižorišči, kjer so z največo hvaležnostjo sprejeli nje ponujeno pomoč.

Vkljube rešitve iz velike nevarnosti je bila mala družba v precej žalostnem stanu. Murray se je drugopot padši nekoliko poškodoval. Res, da skoro glasneje ni mogel vekati, nego je prej vokal. a vendar je toliko kričal, da je Mabel imela čez mero z njim opraviti. Zadnja se je skoro nevedoma dala izsneti plašč, na katerem je sneg naglo se topil, tako da je od njega kar kapalo. Ko je bila otroka vsaj nekoliko utišala, spomnila se je tudi, da bi izsnela lične rokavice, ki so bile vse premočene ter na pol zmrznenih prstih kot prilepene. Tudi nje klobuk je bil toli zmečkan, da ni bil nikomur podoben. Murray je bil izgubil jeden črevelj, Alik pa se je bil v padu tlaka nekoliko zadel ter se je koleno malo poškodoval, vendar ni nič tožil.

(Dalje prih.)

Anton Funček. V Ljubljani. Izdala in založila „Narodna šola“. 1887. Natisnila Klein in Kovač. 55 str. Knjižica bode mladini, posebno pa otroškim vrtom jako dobro došla. Vsebina so jej namreč: „Jutranje in uvodne pesmi. Koračne pesmi. Igre s hojo, skačkanjem, tekanjem. Igre v krogu. Nazorne igre. Igre s prsti in rokami. Igre z žogo. Igre s kroglo. Pesem za stavljenje. Sklepne pesmi. Raznotere pesmi. Tisk in vnanja oblika sta jako lična, knjižica pa priporočila vredna. Cena 25 kr.

— (Vabilo.) „Pedagogičsko društvo“ za učitelje in šolske prijatelje bode zborovalo v zvezi z „Brežko-Sevniškim učiteljskim društvom“ dne 5. maja t. l. v Sevnici ob 11. uri dopoldne v ondotni ljudski šoli. Spored: 1. Zapisnika in dopisi. 2. Sverizostezni vrt vzgoje; g. F. Jamšek. Event. „o vzgoji“; g. J. Kunštič. 3. O naših učiteljskih društvih; g. Fr. Gabršek. 4. Učitelj kot meteorolog; g. J. Lapajne. 5. Nasveti. Z ozirom na imenitnost tega zborovanja se vabijo učitelji in šolski prijatelji k mnogobrojni udeležbi.

— (Učiteljsko društvo Sežanskega okraja) zboruje dne 5. maja t. l. ob 9. uri v jutro v prostorih narodne šole v Divači s tem le dnevnim redom: 1. Verifikovanje zapisničnega zadnjega zborovanja. 2. Kmetijstvo v nadalj. tečaji. 3. Kritika o „Fran Kuhačevej pjevanki“. 4. Poročilo tajnikovo, blagajnikovo in pevovodje. 5. Volitev pregledovalcev računov. 6. Volitev društvenega vodstva. 7. Razni nasveti. 8. Izlet v krasno na novo odprto vilenico Divaško. K obilnej udeležitvi uljudno vabi odbor.

— (Delavsko podporno društvo v Trstu.) Pri zadnjem občnem zboru bili so izvoljeni gg.: Viktor Dolenc, predsednikom, Matija Katalan prvim, Franjo Prebil drugim tajnikom, Dragotin Schmidt denarničarjem. Kot odborniki pa: Mate Mandić, Matija Živic, Valentin Kosovel, Franjo Žitko, Štefan Prelec, Josip Renčel, Ivan Krapež, Franjo Fabijan, Anton Hrast, Jarnej Čelan, Franjo Kobal, Anton Škabar, Andrej Benčina, Andrej Ferluga, Jakob Perhac, Anton Jernejčič, Ivan Pirih, Franjo Lovišček. Izmed teh odbornikov izbran je profesor Mate Mandić 1. podpredsednikom, M. V. Živic 2. podpredsednikom, A. Škabar knjigovodjo, J. Perhac knjižničarjem, V. Kosovel predsednikom veselicega odseka. Odbor ženskega oddelka izvolil je gospo Marijo Schmidtovo načelnico.

— (VII. izkaz.) Za Erjavčev spomenik in ustanovo došli so Goriškemu odboru še sledeči doneski: Bavčar France, mizar v Selu, 50 kr.; Nekdo iz Št. Petra na Kranjskem 1 gld. 60 kr.; Dva Ljubljancana s Poljan svojemu prijatelju izza mladih let 10 gld.; Jos. Tomšič, vikar v Levpi, 3 gld.; Keršič Josip, župnik na Gorenjskem, 5 gld.; Rodoljub pri Sv. Tomaži na Vipavskem 2 gld.; Dr. Zupanec Jarnej, c. kr. notar v Ljubljani, 5 gld.; Vuga Janez, kaplan v Biljah, 1 gld. 50 kr.; „Pisateljsko društvo v Ljubljani“ čisti dohodek predavanja prof. Levca 62 gld. 60 kr.; Ustopnina in preplače pri veselici v Vipavski Čitalnici 71 gld.; Habe Štefan in sinova na Gočah 5 gld.; Koder Matej, župnik na Slapu, 3 gld.; Skvarča Ivan, župnik v Budanjah, 2 gld.; Hrovatin Anton, župan v Vipavi, 2 gld.; Žvanut na Lozicah 1 gld. — Znesek 175 gld. 20 kr. Vsled prejšnjih izkazov 2208 gld. 14½ kr. — Skupaj 2383 gld. 84½ kr. — V Gorici, dne 23. aprila 1887. Odbor.

— (Razpisani sta mesti) okrajnih sodnikov v Paternjonu in v Št. Lenartu na Koroškem, eventualno pri kaki drugi okrajni sodnji. Prošnje do 8. maja t. l.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Buzet 26. aprila. Uspeh volitev v Buzetu za tretji razred: hrvatska stranka 544 glasov, italijanska 152. Tedaj naša večina velikanska. Volitev za drugi razred se danes začne.

Dunaj 26. aprila. Velika parada na „Schmelz“ bila jako sijajna. Ko je cesar, spremljan po Albrehtu, nadvojvodah, in mnogobrojnim spremstvom ogledal vojaštvo, defilovali so posamični oddelki, kar je jedno uro trajalo. Cesar ponavlja izrazil svojo zadovoljnost. Parada bila ob 10½ uri končana. Mnogobrojno občinstvo cesarja in Albrehta pri prihodu in pri odhodu živahno pozdravljalo.

Dunaj 25. aprila. Vojaških godb serepada pred nadvojvode Albrehta palačo kljube

slabemu vremenu sijajna. Ogronomn okolu palače zbrano občinstvo ponavlja burno „hoch!“ klicalo. Cesar stopil z nadvojvodo k oknu in pokazal na jubilaranta, kar je vzbudilo veliko naidušenost.

Razne vesti.

(Avtomati prodajalci.) Pred kakimi 18 meseci vzbujali so v Londonskem gledališču Convent-Garden štirje v cvetličnjaku nastavljeni mali zaboji splošno pozornost. Napis na zabojih vabil je mimoidoče, naj vržejo „penny“ skozi posebno špranjico v zaboj. Ako se je potem pritisnilo na gumb, pomolila se je iz zaboja dobra smodka. To je bil prvi poskus s samostalnimi prodajalcem. Notranja oprava teh prodajalnih strojev se je mej tem mnogo preuredila in zboljšala. Sedaj je vse jako jednostavno in deluje zelo točno in gotovo. Pri najnovejših aparatih zadostuje, da se denar va-nje vrže. Denar sproži stroj, ki takoj zaželeno smodko kupcu iz zaboja potisne. Stroj je tako izvrstno napravljen, da kadar je oddana zadnja smodka in blagajnica polna, se špranja sama zapre in prikaže se napis „polno“. Po vseh Londonskih kolodvorih, v klubih, pri vratih hotelov, v krčmah in kavarah nastavljene so ti lični zaboji v raznih oblikah. Dosedaj jih deluje že 7000, v kratkem se bode to število še pomnožilo. Za lanske razstave v South-Kensingtonu je jeden tak zaboj po 1000 smodk na dan prodal. V zadnji čas so praktični Angleži ta stroj priredili tudi za druge predmete. Taki stroji prodajajo žveplenke, čokolado, poštne karte itd. Namerava se celo na pošti nastaviti take stroje, da bodo prodajali poštne znamke.

Sigurno zdravilen uspeh. Vsem, kateri trpé vsled zaprtja ali slabega prebavljenja, napenjanja, tiščanja v prsih, glavobolja in drugih slabostij, pomaga gotovo pristni „Moll-ov Seidlitz-prašek“ Škatljica 1 gld. Vsak dan ga razpošilja po poštne povzetji A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 7 (19-3)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji (192-21)
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Loterijne srečke 23. aprila.

V Trstu: 47, 46, 15, 22, 6.
V Linci: 55, 65, 62, 46, 9.

Tujci:

25. aprila.
Pri **stenu**: Laitsch iz Frankobroda. — Smrekar iz Monakova. — Mathauschek, pl. Krotozy, Stagle, Roschmayer, Weiss, Bloch z Dunaja. — Taussig iz Linca. — Hieber, Schwarz iz Grada. — Zerkowitz iz Kaniže. — Cantoni iz Brežic. — Keme iz Čemšenika — Tavčar od sv. Križa. — Majdič z Gorenjskega. — Dr. Porlitz iz Trsta. — Herman iz Reke. — Matjašič iz Pulja. — Schmidt, Ondrian iz Gorice.

Pri **Mallé**: Gerstl, Morowitz z Dunaja. — Hoenik, Duba iz Grada. — Medic z Gorice. — Ledner iz Kaniže. — Kramer iz Kočevja. — pl. Vesteneck iz Rudolfovega. — Zazule iz Idrije. — Felle z Dunaja. — Mlekuž iz Starega trga. — Zenon iz Trsta. — Titz iz Gorice

Pri **Virantu**: Raiz iz Grada. — Peharz, Storer iz Celovca. — Mali iz Idrije. — Fortuna iz Zatičine. — Hočev var iz Podloga. — Medic iz Lahovega.

Pri **avstrijskem cesarji**: Dobrin iz Loke. — Šapla iz Ajdovščine.

Pri **južnem kolodvoru**: Nilsen, Abraham, Kahlenberg, Lehman, van Oss iz Stutgarta. — Freund z Dunaja. — Koslereš iz Litije.

Pri **bavarskem dvoru**: Gebauer z Dunaja. — Hauška iz Kranja. — Fritz iz Pulja.

Umrli so v Ljubljani:

15. aprila: Fran Hubmayer, črevljarjev sin, 5 let, Florijanske ulice št. 27, za jetiko.

V deželnej bolnici:

24. aprila: Reza Tome, delavka, 23 let, za jetiko. — Jera Ovjač, gostija, 62 let, za edemom na možganih.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
25. aprila,	7. zjutraj	733-33 mm.	12° C	sl. svz.	jas.	
	2. pop.	733-11 mm.	20° C	sl. jz.	d. jas.	0-00 mm.
	9. zvečer	734-97 mm.	14° C	sl. jz.	jas.	

Srednja temperatura 15°6', za 5°3' nad normalom.

BRATA EBERL

prodajata najboljše in najcenejše

oljnate barve, lake in firneže

lastnega izdelka, na debelo in drobno, nadalje

prstene in kemične barve in čopiče ter vse v njihino stroko spadajoče blago. (87-58)

LJUBLJANA. Za frančiškansko cerkvijo, v hiši gospoda J. Vilhar-ja hiš. šte. 4. **LJUBLJANA.**

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Dunajska borza

dne 26. aprila t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včera	danes
Papirna renta	gld. 81-20	gld. 81-20
Srebrna renta	82-85	82-45
Zlata renta	112-60	112-20
5% marcna renta	97-75	97-85
Akcije narodne banke	877-—	875-—
Kreditne akcije	282-10	282-—
London	127-10	127-10
Srebro	—	—
Napol.	10-05 1/2	10-05 1/2
C kr. cekini	5-99	6-—
Nemške marke	62-32 1/2	62-35
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 128	gld. 25
Državne srečke iz l. 1864	100	165
Ogerska zlata renta 4%	101	—
Ogerska papirna renta 5%	88	25
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 116	50
Zemlj. oblg. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125	75
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	60
Kreditne srečke	100 gld. 178	75
Rudolfove srečke	10	18
Akcije anglo-avstr. banke	120	104
Tramway-drust. velj. 170 gld. a. v.	231	—

Za mnogobrojne in sijajne pojave najblazjega sočutja povodom smrti in pogreba naše ljube matere, oziroma stare matere, gospe

MARIJE STEGNAR,

za obile dragocene, na krsto nepozabljive ranjce položene vence, za požrtvovalno udeležbo slavnega delavskega pevskega društva „Slavec“ in za mnoga ustna in pismena tolažila izrekajo ginja-nega srca svojo najtoplejšo zahvalo

(297)

žalujoči sorodniki.

Jako lahek Landauer

in (296-1)

več izvoženih voz

se po ceni prodaja v Igriških ulicah št. 8.

Deklica,

še ne stara dvajset let, vajena v trgovini in v vseh ženskih ročnih in domačih delih,

želi ustopiti v primerno službo.

Kdor želi natančneje izvedeti, naj vpraša z naslovom: **K. K. poste restante št. Vid nad Vipavo.** (216-2)

Dva jako lepa prostora

v nekem mestu na Gorenjskem, na jako dobro obiskovanem kraju, pripravna za vsako podjetje, oziroma tudi z **magacini in stanovanjem**, oddasta se v **najem**. — Ponudbe naj se pošiljajo pod „**K. R. 50**“ Frana Müller-ja Annoncen-Bureau-u v Ljubljani. (277-3)

Roks & Drops, metinke (melisence)

in vse druge trgovinske in fine sladčice

izdeluje

FRANC ŠUMI,

Kongresni trg št. 13 (pri Fischerji) v Ljubljani. (292-1)

VIZITNICE

priporoča

„Narodna Tiskarna“.

Naznanilo.

Trda in mehka sobna tla maže in voščeni in ja tudi suha voščeni s krtačo za 30 kr. in višje

Jurij Mihelačič, (269-3)

snazitelj sob, Stari trg šte. 28, III. nadstropje. Vnanje naročnike tudi hitro in ceno postreže.

Odgojiteljica (Bonne)

k dvema 2 in 3 letnima otrokoma se **takoj vsprejme**. Terja se znanje francoskega jezika. — Vprašati pri upravnistvu „Slovenskega Naroda“. (273-3)

Vabilo.

Dne 11. maja 1884. leta je bila v Divači najdena krasna vilenica. Nje zale umotvore je obču-dovalo že mnogo, mnogo odličnega občinstva; da — s ponosom beležimo — udje preslavne vladarske biše so tudi blagovolili podati se v prelepe podzem-ske prostore.

Sodba o vilenici se v obče glasi: Divna vilenica je dika Divači.

V proslavo triletja se vilenica **S. maja t. l. slovesno odpre.** (298-1)

K obilnemu obisku naše vilenice vabi uljudno

Gospodarski svet v Divači.

Ob Prulah ležeče

Marijno kopališče

odpre se v 1. dan maja.

Izdajali se bodo tudi naročilni listi na kopeli v lesenih in kamnitih banjah.

K mnogoštevilnemu obisku vabi uljudno

(294-1)

Josipina Zlakowski.

Dober postranski zaslužek!

Gld. 100 do gld. 300 na mesec more pri nas prislužiti vsakdo s **prodajo zakonito dovoljenih srečk** na obročna plačila in to jako **lahko, brez kapitala in brez rizike**. Ponudbe naj se pošiljajo v nemščini na **Hauptstädtische Wechselstuben-Gesellschaft Adler & Co., Buda-pest.** (188-6)

CACAO

in

ČOKOLADA

VICTOR

SCHMIDT & SÖHNE

ki sta pri prvi Dunajske razstavi kuhinjske umetnosti bili odlikovani z najvišjo odliko, častnim diplomom, sta pristni samo, če imata našo uradno registrovano varstveno znamko in firmo. (856-107)

Dobiva se pri vseh boljših trgovcih in prodajalcih delikat, v Ljubljani pri g. **Petru Lassnik-u.**

Razpošilja se v provincije proti poštenu povzetju.

VICTOR SCHMIDT & SÖHNE,

c. kr. dež. opr. tovarnarji. Tovarna in centr. razpošiljalnica Dunaj, IV., Allegasse Nr. 48 (poleg juž. kolodvora).

Otvorenje gostilne na Glincah.

Usojam si s tem naznanjati, da bodem s **1. majem** (v nedeljo) prevzel in otvoril gospoda **Josipa Tribuč-a**

gostilno na Glincah.

Za dobro vino in pivo, potem za dobra gorka in mrzla jedila in za hitro postrežbo bode skrbjeno.

Za mnogobrojni obisk se priporoča

Franjo Poljšak, gostilničar.

(295-1)

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.